Χριστουγεννιάτικοι Ἀναβαθμοί

Τοῦ Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιήλ

Θ᾽ ορτάζουμε Χριστοῦ τά γενέθλια καί ὀφείλουμε νά ἀναζητήσουμε τό νόημα τῆς ἑορτῆς *«καθώς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ᾽ ἀρχῆς αὐτόπται καί ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου»* (Λουκᾶ α᾽ 2), καί τό ἐβίωσαν οἱ θεοφόροι Πατέρες μας, οἱ ὁποῖοι ἔμαθαν τά θεῖα ἐπειδή ἔπαθαν τά θεῖα, μεταμόρφωσαν δηλαδή ἐκούσια τήν ζωή τους, ἀπό ζωή πτώσεως σέ ζωή θεώσεως.

Αὐτοί ἀνέλυσαν τό *«μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον»* (πρός Τιμόθεον Α᾽ γ᾽ 15). Ἀπό τήν θεία σοφία τους ἐρανιζόμαστε μερικά γιά νά τά προσφέρουμε πρός ἑόρτια χαρά καί πνευματική εὐφροσύνη.

Ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ σημαίνει:

Α. Τήν ὕψιστη εὐγένεια τῆς ἀνθρώπινης φύσεως.

Ἡ ἀνθρώπινη φύσις, στό πρόσωπο ἀσφαλῶς τῆς Θεοτόκου, ἔφθασε στό ὕψιστο σημεῖο τιμῆς καί καταξιώσεώς της. Στό πρόσωπο τῆς Θεοτόκου ἡ ἀνθρωπότητα ἐξεπλήρωσε τόν σκοπό τῆς δημιουργίας της, κατέστη ἀξία νά γεννήσει τόν ἐνανθρωπήσαντα Υἱό τοῦ Θεοῦ. Μ᾽ αὐτό τόν τρόπο ἀπέδωσε στόν Δημιουργό Θεό τό κοινό πανανθρώπινο χρέος τῆς ὑπάρξεως.

Αὐτό ἀποτελεῖ ἔργο Θεοῦ, τό ὁποῖο διανοίγει τούς ὁρίζοντες τῆς σκέψεώς μας γιά νά θαυμάσουμε αὐτή τήν ὕψιστη εὐγένεια τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, ἀλλά καί νά στοχαστοῦμε τοῦτο: ἐμεῖς ἀποδίδουμε στόν Δημιουρό μας τό ὀφειλόμενο; τό ὁποῖο εἶναι ἡ πίστις καί ἡ ἀρετή μας.

Β. Τήν ἕνωσι Θεοῦ καί ἀνθρώπου.

Στό πρόσωπο τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἑνώθηκε ἡ θεότητα μέ τήν ἀνθρωπότητα. Μέ τήν ἐνανθρώπησι, ἡ γυμνή πάσης ἀξίας καί τιμῆς εὐτελής διαρτία, δηλ. ἡ ἀνθρωπότητα, πάνω στήν ὁποία βάρυνε ὁ προφητικός λόγος τοῦ Θεοῦ *«γῆ εἶ καί εἰς γήν ἀπελεύσῃ»* (Γενέσεως γ᾽ 19), μεταλαμβάνει τοῦ κρείττονος, δηλαδή τῆς ἀθανασίας καί τῆς ζωῆς μετά τοῦ Θεοῦ. Σ᾽ αὐτή τήν δωρεά ἀναφέρεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας· *«γινώσκετε γάρ τήν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι᾽ ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε»* (πρός Κορινθίους Β᾽ η᾽ 9).

Γ. Τό ἀρχέτυπο τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου.

Στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἀνακαλύψει τό ἀρχέτυπό του, δηλαδή τήν μοναδική καί ἀδιάψευστη ἀλήθεια τῆς ἀναζητούμενης ἀνθρωπιᾶς του. Στό ἐρώτημα ποιός ὀφείλει νά εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἡ ἀπάντησις εἶναι· ὅπως ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Δ. «Ἵνα τήν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (πρός Γαλάτας δ᾽ 5).

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔγινε καί υἱός τοῦ ἀνθρώπου καί ἔδωσε τήν δυνατότητα σ᾽ ὅσους τό ἐπιθυμοῦν καί τό ἐπιδιώξουν ἀπό υἱοί καί θυγατέρες ἀνθρώπων νά ἀνυψωθοῦν στήν τάξι καί στήν θέσι τῶν υἱῶν καί θυγατέρων τοῦ Θεοῦ Πατέρα κατά τήν ὑπόσχεσί Του· *«Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καί ἐμπεριπατήσω, καί ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καί αὐτοί ἔσονταί μοι λαός ...καί ἔσομαι ὑμῖν εἰς Πατέρα καί ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱούς καί θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ»* (πρός Κορινθίους Β᾽ ς᾽ 16,18).

Μέ τήν ἐνανθρώπησί Του ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός χάρισε σέ ὅλους μας, Πατέρα καί ἀδελφούς.

Θ. Τόν σκοπό τῆς ἐνανθρωπήσεως.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξηγεῖ τόν σκοπό τῆς ἐνανθρωπήσεως. Φανερώθηκε γιά νά ζήσουμε σωφρόνως, δηλαδή μέ ἐγκράτεια ἀπό τά πάθη τῆς ἁμαρτίας, εὐσεβῶς, δηλαδή μέ πίστι καί σεβασμό στόν Θεό καί δικαίως, δηλαδή μέ ἀγάπη καί δικαιοσύνη πρός τούς ἀδελφούς μας, ἀφοῦ ἀρνηθοῦμε τήν ἀπιστία, τήν ἀσέβεια, καί τίς ἁμαρτωλές ἐπιθυμίες μας. Συνδέει τήν ἐνανθρώπησι μέ τήν σταυρική θυσία καί τίς δύο παρουσίες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ἐπεφάνη γάρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τήν ἀσέβειαν καί τάς κοσμικάς ἐπιθυμίας σωφρόνως καί δικαίως καί εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τήν μακαρίαν ἐλπίδα καί ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς ἔδωκεν ἑαυτόν ὑπέρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπό πάσης ἀνομίας καί καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαόν περιούσιον, ζηλωτήν καλῶν ἔργων» (πρός Τίτον β᾽ 11-14).

ΣΤ. Τήν βεβαιότητα τῆς παρουσίας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στήν ζωή μας.

Τό ὄνομα *«Ἐμμανουήλ»* (Ματθαίου, α᾽ 23) εἶναι ἀνέκφραστα θελκτικό. Ὁ Θεός εἶναι μαζί μας καί τώρα καί γιά πάντα. Ἀναχωρώντας ἀπό τόν κόσμο τήν ἡμέ-

ρα τῆς ἀναλήψεώς Του στούς οὐρανούς ὁ Κύριος εἶπε στούς ἔκπληκτους μαθητές Του: *«Ἰδού ἐγώ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τάς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος»* (Ματθαίου κη' 20).

Κατά τήν ἐσχατολογική προσδοκία τῆς Ἐκκλησίας θά ἔλθει γιά νά μᾶς παραλάβει *«καί οὕτω πάντοτε σύν Κυρίῳ ἐσόμεθα»* (πρός Θεσσαλονικεῖς Α' δ' 17).

Ζ. Ὅτι γεννήθηκε Σωτήρας καί Λυτρωτής μας.

Δέν γεννήθηκε θρησκευτικός ἡγέτης ἤ φιλόσοφος ἤ κοινωνικός ἀναμορφωτής. Γεννήθηκε Σωτήρας μας. Αὐτή τήν εἴδησι ἔδωσαν οἱ ἄγγελοι στούς ἀνθρώπους *«ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστός Κύριος»* (Λουκᾶ β' 11).

Η. Τό μέγεθος τῆς θείας ἀγάπης.

Ὁ πιστός ἄνθρωπος ἐνθαρρύνεται στήν ζωή καί στόν πνευματικό ἀγώνα του ἀπό τήν πεποίθησι, ὅτι πάνω ἀπό τά διάφορα προβλήματα τῆς ζωῆς του, τά ὁποῖα δέν λείπουν ποτέ, ὑπάρχει Ἐκεῖνος πού μᾶς ἀγάπησε καί μᾶς ἀποκάλυψε τήν ἀγάπη Του μέσα στήν ἱστορία. *«Οὕτω γάρ ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον ὥστε τόν υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μή ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωήν αἰώνιον»* (Ἰωάννου γ' 16).

Θ. Ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός δεκδικεῖ τήν ἀποκλειστικότητα καί μοναδικότητα.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός γεννιέται στήν καρδιά ἑνός ἀνθρώπου μόνον ὅταν οἱ ἄλλοι *«θεοί»* του πεθάνουν καί ὅταν οἱ ἄλλες ἐλπίδες του ἀποδειχθοῦν ψεύτικες. Διευκρίνησε ὅτι δέν κατοικεῖ σέ μοιρασμένες καρδιές μέ τούς λόγους Του: *«Οὐδείς δύναται δυσί κυρίοις δουλεύειν· ἤ γάρ τόν ἕνα μισήσει καί τόν ἕτερον ἀγαπήσει, ἤ ἑνός ἀνθέξεται καί τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καί μαμωνᾷ»* (Ματθαίου στ' 24).

Ι. Ὅτι ἀπαιτεῖ τήν ὁλοκληρωτική ἀφιέρωσί μας.

Οἱ μάγοι πρίν προσφέρουν τά δῶρα τους, ἔπεσαν κατά γῆς καί Τόν προσκύνησαν. Κι ἐμεῖς πρῶτα ἀπ' ὅλα, ἄς Τοῦ δώσουμε τήν καρδιά μας. Ἄς ἀναφωνήσουμε μαζί μέ τόν ἀπόστολο Θωμᾶ τήν πίστι μας *«ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου»* (Ἰωάννου κ' 28).

Θά ἑορτάζουμε πάντα Χριστούγεννα, ὅταν στήν ζωή μας βιώνουμε μέ καθαρή καρδιά τό μυστήριο τῆς ἐνανθρωπήσεως, τήν ἐμπειρία τῆς οἰκειότητας τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητας.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., ΤΗΛ: 210 92 14 820, www.eptalofos.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Χριστουγεννιάτικοι Ἀναβαθμοί